

nogen stor Pris derpaa, jeg anser det ikke for vigtigt, men Hovedsagen er for mig, at Maximalgrandsen flyttes. Om der nu til Slutning saaledes som den ærede Ordfører siger, skulde kunne opnaas Enighed paa dette Punkt, skal jeg ikke i dette Dieblit udtale Noget om; men skulde det i saa Henseende lykkes at blive enig, vil det være mig meget kjært. Jeg anser det nemlig for at være af stor Betydning for Høvedelsen af den virkelig retfærdige Anvendelse af Statens Midler, for en virkelig retfærdig Opræden i denne Sag, og navnlig ogsaa for vor Frihed i Fremtiden, at vi nu komme til en virkelig Forandring og faae taget fat paa Lønningsstillæggene. Hertil skal jeg for Dieblifket indskrænke mig.

Seavenius. Jeg maa bede det høie Thing undskyldte, at det er mig temmelig vanskeligt at tale meget høit idag, efter som jeg er stærkt forskjølet, men jeg skal gjøre det, saagodt som jeg kan. Som man vil se, har Mindretallet ikke kunnet tiltræde Flertallets Underændringsforslag Nr. 141—43 til Indenrigsministerens Forslag til en Bevilling af 4 Høfder, og andre Beskyttelsesarbejder paa Sjællands Vestkyst. Hvad det første angaar om Anlægget af 4 Høfder er forøvrigt hele Udvalget enig om, at de skulle bygges, saa at jeg, hvis Flertallets Forslag bliver vedtaget, ikke betragter det som nogen stor Ulykke, da man jo saa alligevel kan være vis paa, at Høfderne ville blive byggede overensstemmende med den Plan, der en Gang er lagt for dem. De næste Forslag om Nedsættelse af den forlangte Sum til 29,500 Kr., har, skjøndt de ere mindre, dog noget større Betydning. Der er nemlig forlangt 15,000 Kr. til at istandsætte 15 mindre Høfder, der skulle beskytte den høfdige Kimsfordstange, nemlig 1,000 Kr. til hver. Disse Høfder ere byggede ifjor, men de stærke Storme, der have været derovre, have bevirket, at de ikke ere i saa god Stand, som ønskeligt var, og for at faae dem fuldstændig reparerede, vil der behøves den forlangte Sum. Vi kunne derfor ikke indse, at der er Grund til at nedsætte den begjærede Sum fra 15,000 til 10,000 Kr. Det Samme gjælder om den Nedsættelse, som Flertallet foreslaar til Vedligeholdelse og Udovilling af Nisdigene eller Nisgærdene sammesteds. Man sætter Nisene ned i Sandet og lader saa Bind og Veir bevirke, at det omkring disse Nis samler sig Sand; derved bliver der saa lidt efter lidt dannet virkelige Diger. Vi tro, at det er en billig og hensigtsmæssig Maade at faae Diger anlagt paa, og jeg tror ikke, det er rigtigt at indskrænke de 20,000 Kr., som Regeringen har forlangt til det Halve. Det sidste Underændringsforslag gaar nærmest ud over den Kommission, der er nedsat til at tage Spørgsmaalet om Landets Forsvar imod Vesterhavet under Overveielse. Det er ikke os klart, tvertimod, at de forlangte 5,000 Kr. i og for sig

er for Meget. Flertallet mener, at Kommissionen kan nøies med 2,500 Kr., ja Herregud, den kan jo prøve paa det. — Jeg kommer dernæst til Forslagene under Nr. 150 og 151, der omhandle Kirken i Øster-Hassing, der er fuldstændig falbsærdig. Saa vidt jeg har kunnet skaffe mig Oplysninger om den, er den endog delvis begyndt at falde ned. For at kunne holde Gudstjeneste i den, har man været nødsaget til at opføre et Bræddestillerum. Staten eller rettere Seminariefonden eier denne Kirke. Staten har den samme Forpligtelse som enhver anden privat Kirkeeier til, naar en den tilhørende Kirke ikke kan staa længere, at reparere den eller, hvis det er nødvendigt, at bygge den om paa forvarlig Maade. Det Mindretal, hvortil jeg hører, er imidlertid efter de forskjellige Oplysninger, vi have kunnet skaffe os, kommet til den Overbevisning, at de 50,000 Kr., som Ministeren har forlangt, kunne nedsættes til 40,000 Kr. under Forudsætning af, at man lader Kirken blive paa det Sted, hvor den nu er, eller i alt Fald lige ved Siden af. Planen har nemlig været, af et vist Bekvemmelighedshensyn til Beboerne, at flytte den noget, men hvis man lader den blive, hvor den er, kan man benytte en større Del Materiale af den gamle Kirke, og man vil derved kunne spare en betydelig Del Transportomkostninger. Uden at jeg naturligvis tør paatage mig nogensomhelst Art af Garanti for, at Kirken kan bygges for 40,000 Kr. — thi Plan og Overlag ligge ikke for —, tro vi dog at kunne sige efter de Oplysninger, vi have kunnet skaffe os, at det maa være muligt, naar man beslutter sig til at lade Kirken blive paa sit gamle Sted. — Under Nr. 52 har et Flertal i Udvalget, dog ikke det sædvanlige, foreslaaet, at den begjærede Bevilling til en Forøgelse og Omdannelse af de til det kongelige Blindeinstitut hørende Bygninger ikke skulde ydes iaar, men skulde udsættes til et senere Aar. Mindretallet har ikke kunnet være enig med Flertallet heri. Vi have troet, at det er en nødvendig Udgift, som der ikke er nogen rimelig finansiel Grund til at udsætte længere. Jeg skal imidlertid herom indskrænke mig til disse Par Ord. Jeg har ikke havt Leilighed og har ikke engang kunnet tilstrækkelig sætte mig ind i dette mere specielle Spørgsmaal, og jeg tror at vide, at flere andre ærede Medlemmer af Thinget ville i saa Henseende fremspøe deres Anskuelser og søge at overbevise Thinget om, at denne Bevilling er en god og en paatrængende Bevilling. — Jeg kommer nu til Spørgsmaalet om Lønningsstillæg til Skolelærere og Embedsmænd. Hvad Tilægget til Skolelærerne angaar, ville ærede Medlemmer se, at der ikke er nogen egentlig Uenighed i Udvalget. Der er kun et Forslag, som er stillet af Flertallet, nemlig det under Nr. 195, hvor der foreslaas tilføjet efter første Punktum, at for de Lærere, hvis Embeders Reguleringssum er under 800 Kr., beregnes Procenten dog af denne Sum.